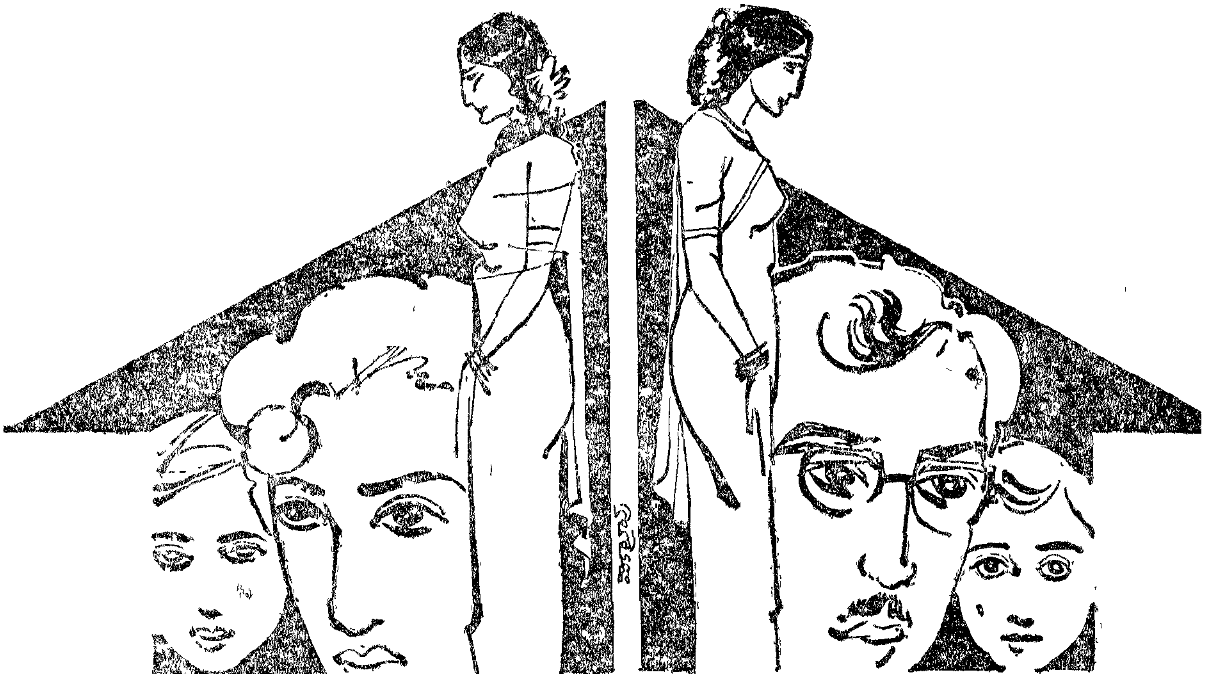

సుందర్రావు సూపర్నెంటు

కౌశీనాథ్ కౌశీనాథ

'మన రవి సిగరెట్లు కాలుస్తున్నాడండీ' అంది రేణుక సుందర్రావు ఆఫీసునుంచి రాగానే.

సుందర్రావు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. 'ఎప్పుడు చూశావ్?' అన్నాడు.

'ఇందాక ఉతికిన బట్టలు ఆరేసి ఇంట్లోకి వస్తుంటే కనబడ్డాడు. గోడ చాటున నక్కి సిగరెట్టు కాలుస్తున్నాడు.'

'వాడినేమన్నా అన్నావా?'

'లేదు మీరే మాట్లాడుతారని ఊరుకున్నాను!' అంది రేణుక. తప్పుచేసే ఏమనిషికీ తప్పు చేస్తున్నావని చెప్పకూడదనీ, అది అతనికే తప్పుగా తోచేటట్లు చెయ్యాలనీ రేణుకకి తెలుసు.

'సరేలే నువ్వు వాడినేమీ అనకు. నేను చూస్తాలే' అన్నాడు సుందర్రావు.

సిగరెట్లు కాల్చడం తప్పుకాదు సుందర్రావు ఉద్దేశంలో. కాని సిగరెట్లు పెద్ద అలవాటని, అది అలవాటయితే తేలికగా తప్పించుకోలేమనీ ముందు తెలియాలి. అది తెలిసే వయసుకాదు తన తమ్ముడిది. పైగా పన్నెండేళ్ళవాడికి దాని ఆకర్షణని తట్టుకునే నిగ్రహం కూడా ఉండదు.

సుందర్రావు ఈజీఛెయిరులో వెనక్కి వాలాడు. రేణుక కాఫీతెచ్చింది. కప్పు అతనికి అందిస్తూ 'ఆ గోపాలంతో స్నేహం మానెయ్యమని చెప్పండి' అంది.

'ఏం?'

'సిగరెట్లు నేర్పుతున్నది అతనే. ఇందాక రవివెనకాల అతనుగూడా ఉన్నాడు. నన్ను చూసి పక్కకి తప్పుకున్నాడు.'

'చూదాం' అన్నాడు సుందర్రావు.

పక్కింటి వాళ్ళవల్ల కలుగుతున్న ఇబ్బందులలో ఇదొకటి. రేణుకకి కలిగే బాధలు కాకుండా తనకి ప్రత్యేకించి చిరాకు కలిగించేవి వాళ్ళ రేడియో, బొమ్మకుక్క. వాళ్ళరేడియో బాగా పాతది. అది పని చేస్తున్నప్పుడల్లా 'గరగర' శబ్దం వస్తుంది. అది చిరాకు అతనికి. అల్లాగే తను ఆఫీసుకాగితాలు చూసుకుంటున్నప్పుడు వాళ్ళ బొమ్మకుక్క రొకాడించుకుంటూ వస్తుంది. ఒకసారి కాఫీ ఒలకబోసేసింది. దాన్నిచూసినా విసుగు అతనికి.

సుందర్రావు తమ్ముడి సిగరెట్ల విషయం ఏమీ పట్టించుకోలేదు. వాడిని ఏమీ అడగలేదు. రేణుకని బాధపెట్టిన విషయంకూడా రవిచేసిన పనికాదనీ, గోపాలం నేర్పడం అనీ అతనికి తెలుసు. రేణుక ఎంత సర్దుకుపోతున్నా సత్యవతీ గోపాలమూ తిరగదోడుతున్నారు.

* * *

సుందర్రావు ఉండే ఇల్లు రెండు వాటాలు. ఒకవాటాలో రేణుక, సుందర్రావు అతని తమ్ముడు రవి ఉంటున్నారు. రవిని చదువుకోసం ఈవూరు తీసుకువచ్చాడు అతను. రెండవ వాటాలో సుందర్రావు ఆఫీసులో సూపరింటెండెంటు సత్యన్నారాయణ, ఆయనభార్య సత్యవతి, పద్నాలుగేళ్ళ కొడుకు గోపాలం ఉంటున్నారు. సుందర్రావుకి రేణుకతో పెళ్ళయి ఏడాదయింది. పెళ్ళికాకముందు ఆ యిల్లంతా సత్యన్నారాయణగారి ఆధీనంలోనే ఉండేది. ఆ యింట్లోనే ఒకగదిలో ఉండేవాడు సుందర్రావు. వాళ్ళయింటిలో ఒకమనిషిలా ఉండేవాడు. ఒక కింది ఉద్యోగిలా సత్యన్నారాయణగాని, సత్యవతిగాని అతన్ని చూడలేదు. మొదట్లో తాత్కాలికంగా ఆ యింట్లో రూము తీసుకునేముందే అది ఇద్దరికీ ఇబ్బందిగా ఉంటుందని సందే

హించాడు సుందర్రావు. అయితే తను అనుకున్నంత సత్యవతి సత్యన్నారాయణల అదుపు అతన్ని అర్థమైంచి కదలనియ్యలేదు. సత్యన్నారాయణ సుందర్రావు కలిసి ఆఫీసుకి వెళ్ళేవాళ్ళు.

రేణుకతో పెళ్ళి అయిన తర్వాత అదే ఇంట్లో ఒక వాటా తీసుకున్నాడు సుందర్రావు. తను ఇదివరకు ఉన్న రూముకాక ఇంకో రెండు రూములు తీసుకున్నాడు. సత్యన్నారాయణగారికి విజానికి అంతఇల్లూ కావలసిన్నా సుందర్రావుకోసమని మరో రెండు రూములు ఖాళీచేశాడు. సత్యవతి కూడా సంతోషంగానే ఒప్పుకుంది. ఆ మూడు రూములూ కలిపి ఒక వాటాగా తీసుకున్నారు సుందర్రావూ రేణుకా.

అప్పుడు మొదలయాయి స్పర్థలు. రెండు రూములు ఖాళీ చెయ్యడంవల్ల ఇబ్బంది పడుతున్నామన్నబాధ ఆయింట్లోకి ఇంకో అడుగు వచ్చాక కలిగింది సత్యవతమ్మకి. స్త్రీ ఉద్యోగి భార్యనన్న అతిశయం సుందర్రావు దగ్గర ఎప్పుడూ ప్రదర్శించని సత్యవతి రేణుక దగ్గర ప్రదర్శించ సాగింది. అయితే రేణుక ఏమీ పట్టించుకోలేదు. మనసుకెంత బాధ కలిగినా సుందర్రావుకి ఆ విషయమై ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. సర్దుకుపోవడం రేణుక పద్ధతి. అలా పేరాలు చెప్పడం ఆమె నైజం కాదు.

అయితే సత్యవతి ఊరుకునేది కాదు. ఉమ్మడిగా ఉన్న వసారా ఊడవడం దగ్గరా, కరెంటు దగ్గరా పేచీ తెచ్చేది. రవి చదువుకునే రూములో లైటు గట్టిగా పెట్టేది. అన్నిటికీ ఊరుకున్నా ఇది మాత్రం రేణుక సహించలేకపోయింది. మౌనంగా సుందర్రావుకి చెప్పింది. విని ఊరుకోవడం తప్ప ఏమీ చెయ్యలేక పోయాడు. [illegible] "సిగరెట్", టొచ్చు కుక్కి [illegible] దానికి విరుగుతూ ఉంటున్నాయి.

ఇప్పుడు రవికి నాల్గు నెలలు సిగరెట్లు నేర్పుతున్నాడని తెలిసి [illegible] పోయింది రేణుక.

'మీ చెన్నయినా అనండి. ఈ విషయంలో ఊరుకునేది లేదు. [illegible] అయితే నేను సహిస్తాను. మన పిల్లాడు చెడిపోతోంటే ఎలా ఊరుకుంటాము?' అంది.

'పోనీలే రేణుకా... ఊరుకో. నాకు మాత్రం బాధగా లేదూ. ఈసారికి పోనీ. ఇంకోసారి ఇలా జరిగితే అప్పుడు చూద్దాం' అన్నాడు.

* * *

రవి ఆ తర్వాత సిగరెట్లు ఎప్పుడూ కాల్చలేదు. అందుచేత ఆ విషయం అంతటితో సమసిపోయింది. అయితే సత్యవతి రేణుకలమధ్య స్పర్థలు పెరిగాయి. మాటకు మాట అనక తప్పనిసరి పరిస్థితి వచ్చింది రేణుకకి.

తర్వాత కరెంటు ఎక్కువ కాలుస్తున్నారన్న విషయంమీద సత్యవతి దెబ్బలాటకి రేణుకకూడా మాటకి మాట చెప్పింది. ఆ రోజునుంచీ ఇద్దరికీ మాటలు పోయాయి. మాటలు పోయిన తర్వాత ప్రతి విషయానికీ అర్థాలు తియ్యడం ఎక్కువయింది.

సుందర్రావునుంచి కూడా అద్దె తీసుకుని పంపే బాధ్యత ఇంటి యజమాని సత్యన్నారాయణమీద పెట్టాడు. ఆయన సుందర్రావు అద్దె వసూలుచేసి తన అద్దెతో కలిపి పట్నం తాలూకుకి పంపుతూ ఉండేవాడు. ఆ పరిస్థితి సత్యవతి బాగా ఉపయోగించుకునేది. రేణుక ఆమెను కలుసుకు తీరవలసిన అవసరం ఏర్పడేది. ప్రతిసారీ సత్యవతి 'వాళ్ళకి డబ్బు వెంటనే కావాలిట' అనో, 'ఇలా ఆలస్యం చేస్తే కుదరదు. మాకు వస్తుంది మాట' అనో అంటూ ఉండేది. తనే ఇల్లు ఇచ్చినట్లుగా మాట్లాడేది.

అప్పుడు మొదటిసారిగా రేణుకకి ఇల్లు మారిస్తే బాగుండునన్న ఊహ కలిగింది. సుందర్రావుకి చెబితే 'ఎక్కడైనా ఇలాంటి ఇబ్బందులుంటాయి. సర్దుకుపో. ఇప్పుడింత ఇల్లు దొరకటం కష్టం' అన్నాడు.

* * *

రేణుక, సత్యవతిలమధ్య సమస్యలు వాళ్ళతో ఆగిపోలేదు. క్రమంగా సుందర్రావు, సత్యన్నారాయణల మధ్య సాన్నిహిత్యం తగ్గింది. ఇదివరకంత ఎప్పుడూ [illegible] ఉండి అసలు మాట్లాడుకునే [illegible] తగ్గింది. ఆఫీసు వ్యవహారాలు, [illegible] అయినా అప్పటిలా [illegible] లేదు. అని చెప్పమని అడిగినందుకు నూతిల్నుంచి [illegible] రావాలని అడిగినందుకు సుందర్రావు ఇబ్బంది పడుతున్నారు. 'మావ [illegible]' తన టేబులు సుందర్రావు టేబులునుంచి దూరంగా జరిపించుకుని పంపవలసిన కాగితాలు ప్యూనుద్వారా పంపడం మొదలుపెట్టాడు. సుందర్రావుని తన టేబులుదగ్గరకి పిలిపించుకోవడంగాని, తను అతని టేబులుదగ్గరకి వెళ్ళడంగాని చెయ్యడంలేదు. దీనికి చాలావరకు కారణం వాళ్ళమధ్య సుహృద్భావం లేకపోవడంకాక, ఉద్యోగ పరిస్థితివల్ల ఉన్నట్లుండాలనే ఉద్దేశమే. ఎక్కువ మాట్లాడితే ఏమవుతుందో ఎదుటివాళ్ళేమనుకుంటారో అని భయం. తన మాటల్లో అతిశయం కనిపిస్తుందేమో అని సత్యన్నారాయణ, నేరారోపణ కనిపిస్తుందేమోనని సుందర్రావూ భయపడ సాగారు.

* * *

రేణుకని ఒకసారి ఇంటికి పంపమని కబురువచ్చింది సుందర్రావుకి ఆమె తండ్రి దగ్గరనుంచి. రేణుక తమ్ముడు మద్రాసునుంచి సెలవలకి వచ్చాడు. భర్త ఉద్యోగరీత్యా కలకత్తాలో ఉంటున్న అక్కయ్య కూడా నాలుగురోజుల సెలవలకి వచ్చింది. ఒక్కసారి వాళ్ళిద్దర్నీ చూసిపోవడానికి రమ్మన్నారు. వాళ్ళని చూసి చాలాకాలం అయింది. వెళ్ళాలని రేణుకకీ ఉంది. ఐతే ఒక్కర్తీ పోలేదు. రెండుచోట్ల బస్సులు మారాలి. సుందర్రావుని రెండురోజులు సెలవు పెట్టమంది. సుందర్రావు సెలవయితే పెట్టాడుగాని గ్రాంటు అవుతుందని నమ్మకంలేదు. "సత్యన్నారాయణ గారు రికమెండ్‌చేస్తే గ్రాంటు అవుతుంది. పనులున్నాయి కాని అంత ముఖ్యమయినవేవీ కాదు' అన్నాడు.

ఆరాత్రి సత్యవతి సత్యన్నారాయణతో తన భర్త సెలవు గురించి మాట్లాడటం వింది రేణుక. ఏం మాట్లాడిందీ వినపడ లేదు.

సుందర్రావు సెలవు గ్రాంటు కాలేదు.

[illegible] సత్యవతి తన భర్తతో [illegible] ఉంటుంది తెలిసింది [illegible] సత్యన్నారాయణ భార్యా విధే [illegible].

[illegible] రేణుక ప్రయాణాం

పోయింది. రవిని తోడు పంపిస్తానన్నా వెళ్లలేదు.

ఇల్లు మారి తీరాలని కూడా అప్పుడే నిర్ణయించుకుంది రేణుక. భర్తతో ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది. ఆలోచించగా సుందరరావుకీ అదే మంచిదనిపించింది. సంబంధాలు చెడిపోయిన తర్వాత ఇంకా అక్కడ ఉండటం అంత మంచిది కాదు. రేణుక సాధ్యమైనంతవరకూ సర్దుకుపోతుందనీ, సహించలేనప్పుడే విషయాన్ని తనదాకా రానిస్తుందనీ తెలుసు.

అందుకే ఆ రోజునుంచే ఇళ్లకోసం వెతకడం ప్రారంభించాడు.

భార్య పోరకపోయినా సత్యన్నారాయణగారు కూడా ఇల్లు మారాలనే నిర్ణయించుకుని ఆ ప్రయత్నాలలో ఉన్నాడు.

*   *   *

ఇల్లు మారాలనీ సత్యన్నారాయణగారు భార్యతో చెప్పినప్పుడు రేణుక ఆశ్చర్యపోలేదు. సత్యవతి 'మారవలసిన ఖర్మ మనకేమిటి? కావాలంటే వాళ్లే మారతారు' అన్నప్పుడు 'లాభంలేదు. మారాల్సిందే' అని సత్యన్నారాయణ ఖచ్చితంగా చెప్పినప్పుడు ఆశ్చర్యపోయింది. భార్యావిధేయుడు ఇంత ఖచ్చితంగా ఎలా మాట్లాడగలిగాడా అని. రెండుమూడు రోజుల్లో మారాలని నిశ్చయించాడు ఆయన.

ఒకరకంగా రేణుక, సత్యవతి సంతోషించారు, ఎదుటివాళ్ల బాధ వదులుతున్నందుకు. మూడురోజులు ఇట్టే గడిచిపోయాయి.

*   *   *

సత్యవతి, భర్త ఇల్లు మారవలసిన రోజు అది. సత్యవతి సామానంతా సర్దేసింది, ఒక్క వంటసామాను తప్ప. వంట చేశాక ఆపూట భోజనం చేసి అప్పుడు ఇల్లు మారాలి. మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటవుతుంది. ఆరోజు మధ్యాహ్నం ఇందుకోసం ప్రత్యేకంగా సెలవు పెడతానన్నారు సత్యన్నారాయణగారు.

రేణుక తనవాటాలో ఉంది. అప్పుడే సుందరరావు భోజనంచేసి వెళ్లాడు. సత్యన్నారాయణగారు పన్నెండింటికి భోజనానికి వస్తారు.

లేసు అల్లుకుంటోంది రేణుక.

ఉన్నట్టుండి కెవ్వున కేక వినపడింది రేణుకకి. భయంతో అరచిన అరుపు అది. ...సత్యవతి గొంతు...తర్వాత ఇంకో కేక... అలా కేకలు పెడుతోంది.

రేణుకకి ఒక్కక్షణం ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. గాభరాగా వాళ్లింట్లోకి పరిగెత్తింది.

అక్కడ సత్యవతిని చూసి నిశ్చేష్టగా నిలబడి పోయింది.

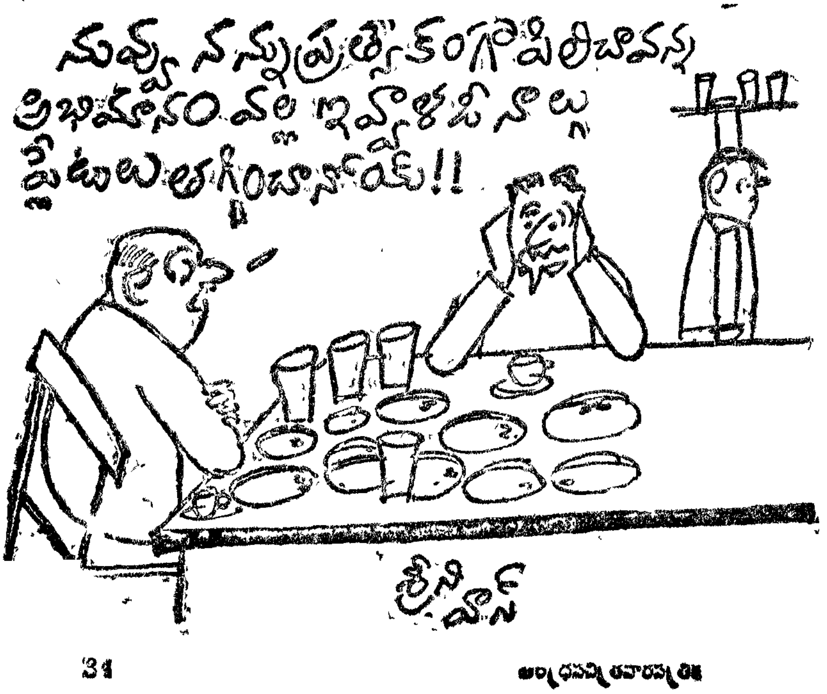

సత్యవతి మంటల్లో ఉంది! కట్టుకున్న చీర అంటుకుని మండుతోంది. ఏం చెయ్యాలో తోచక గాభరాగా కేకలు పెడుతోంది ఆమె. కంగారుపడి ఏడుస్తోంది.

క్షణంలో తేరుకుని రేణుక చివాలున పట్టింట్లోకి వెళ్లి దుప్పటితెచ్చి కప్పి గట్టిగా ఒత్తింది. అంటుకున్న చీరని వదిలేసింది. మంటలు అన్నీ ఆరిపోయాయి. నిమిషం తర్వాత ఇద్దరూ ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

నిజానికి అంత ప్రమాదకరమైనది కాదు ఆ సంఘటన. సత్యవతి తనకే తాను దానిని ప్రమాదకరంగా చేసుకుంది. ఆమె కుంపటి దగ్గర కూర్చుని ఇటు తిరిగేసరికి కొంగుకి నిప్పంటుకుంది. భయస్థురాలు కాబట్టి ఏం చెయ్యాలో తెలియక కంగారుపడిపోయింది. రేణుక సమయానికి రాకపోతే నిజంగా ప్రమాదకరమయిన పరిస్థితి అయ్యేది.

ప్రమాదం తప్పిందని తెలిసాక ఇద్దరూ రెండుక్షణాలు మౌనంగా ఉన్నారు. కృతజ్ఞతతో చూసింది సత్యవతి.

ఒక్కసారి ఇద్దరూ చిరునవ్వు నవ్వారు. ఇద్దరిమధ్యా ఒక్కసారి సుహృద్భావం వెల్లివిరిసింది... ఒకళ్లకొకళ్లు ఆత్మీయంగా కనిపించారు. మనస్పర్థలూ, విభేదాలూ అన్నీ పోయాయి.

'అన్నయ్యగార్ని పిలిపించాలా' అంది రేణుక.

'అక్కర్లేదు. ఏం జరిగిందనీ, అనవసరంగా కంగారు పడతారు' అంది సత్యవతి.

రేణుక ఇంట్లో మందుతెచ్చి ఆ కాలిన చోట రాసింది.

మామూలుగా కలిసిపోయాయి మాటలు వాళ్లిద్దరికీ. 'నాకు ఇల్లు మారాలని లేదు' అంది సత్యవతి.

'నాకూ మారాలని లేదు. కాని ఆయనతో నాలుగురోజుల్లో చెప్పి ఇల్లు చూడమన్నాను. ఇప్పటిదాకా దొరకకపోతే ఫరవాలేదు చూసి ఉంటే మాత్రం ఊరుకోరు. మారద్దంటే తిడతారు' అంది రేణుక.

*   *   *

సుందరరావు కొత్తయింటికోసం చాలా ప్రయత్నం చేశాడు. ఆఫీసుకి సెలవుపెట్టి మరీ ఇంటింటికీ తిరిగాడు. అప్పుడు తెలి

రచయితలకు మనవి

కథలు, వ్యాసాలు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని తమ వ్రాత ప్రతులని తిప్పిపంపగోరే రచయితలు వ్రాత ప్రతులతోబాటే తగుమాత్రం తపాలాబిళ్ళలు అతికించిన, స్వంత చిరునామాకల కవరు కూడా పంపాలి. స్టాంపులు మాత్రం పంపరాదు. స్టాంపులు మాత్రం పంపించినట్లయితే వ్రాతప్రతులు తిప్పిపంపబడవు. వ్రాతప్రతులతో గాక విడిగా స్వంత చిరునామా, తగుమాత్రం పోస్టేజికల కవర్లు పంపినా వ్రాతప్రతులు తిప్పిపంపబడవు.

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని వ్రాతప్రతుల విషయంలో ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.

నవలలు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని నవలల వ్రాత ప్రతులు మేమే తిప్పి పంపిస్తాము. వ్రాత ప్రతులతో స్వంత చిరునామాకల, తగుమాత్రం పోస్టేజి అతికించిన కవర్లు పంపనవసరం లేదు. 100 అరఠావు పేజీల పయిన ఉన్న వ్రాతప్రతులే నవలలకింద పరిగణించబడతాయి.

కార్టూన్లు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని కార్టూన్లు తిప్పి పంపగోరేవారు కార్టూన్లతో స్వంత చిరునామాకల, తగుమాత్రం పోస్టేజి అతికించిన కవర్లు జతపరచి పంపాలి. స్టాంపులు మాత్రం పంపరాదు.

షరా: వ్రాతప్రతులని, కార్టూన్లని వీలయినంత భద్రంగా తిప్పిపంపే ప్రయత్నాలు చేస్తాము కాని, వాటి విషయమంలో ఎటువంటి బాధ్యతని స్వీకరించలేము. ఈ షరతుని గమనించి రచయితలు తమ రచనలు, కార్టూన్లు పంపగలరు.

సంపాదకుడు
ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

సుందర్రావు...

పంగి, ఇల్లు దొరకడం అంటే ఎంత కష్టమో. కావలసిన వసతులన్నీ ఉన్న ఇల్లు దొరకడం చాలా కష్టం. ఏ యింటికి చూసినా కరంటు ఉంటే పంపు ఉండదు, పంపు ఉంటే ఇంట్లోకి గాలిరాదు. గాలి వస్తే వెలుతురు రాదు. తను ఇప్పుడు ఉంటున్న ఇంటికి అన్నివసతులూ ఉన్నాయని కాదుగాని నివాసయోగ్యమైనదే అయితే ఒకటే. పంపు ఎత్తు లవడం మూలాన ఎక్కువసేపు నీళ్ళురావు. గాలి వెలుతురుకూడా అంతంతమాత్రమే. అయినా ఫరవాలేదు సర్దుకుపోవచ్చు.

వెతికి వెతికి విసుగువచ్చింది సుందర్రావుకి. కాని ఏదోఇల్లు కుదుర్చుకోకుండా రేణుకకి కనిపించడం ఇష్టంలేక మళ్ళీ బయలుదేరాడు.

ఇక ఇల్లు దొరకదని నిరాశపడుతుండగా వరంలా దొరికింది ఒక ఇల్లు. విడిగా ఉంది. రెండు వాటాలున్నాయి. ఉత్తరానున్న పెద్ద వాటా అంతకుముందే ఎవరో మాట్లాడేసుకున్నారట. తాళం కూడా వేసుకున్నారు. దక్షిణంవాటా ఖాళీగా ఉంది. అన్నివిధాలా ఆదర్శంగా ఉంది ఆ యిల్లు. గాలి, వెలుతురూ బాగా వస్తున్నాయి. కరంటు ఉంది. రెండు వాటాలకీ విడిగా మీటర్లు ఉన్నాయి. పంపు ఉంది. ఇంతకంటె మంచి ఇల్లు దొరకదు. ఆ హుషారులోనే అడ్వాన్సు ఇచ్చేశాడు. వెంటనే చేరతానని చెప్పాడుకూడా 'రేపే మారిపోవాలి' అనుకున్నాడు.

'రేణుకా కొత్తఇల్లు చూశాను' అన్నాడు ఉత్సాహంగా ఇంటికివచ్చి.

'కొత్త ఇల్లా' అంది రేణుక నిర్లిప్తంగా. అప్పటిదాకా ఇల్లు కుదరకపోతే ఇంక చూడవద్దని చెబుదామనుకుంటోంది రేణుక.

'తను ఆశించిన ఆనందం సుందర్రావుకి కనపడలేదు రేణుకలో. 'అదేమిటి రేణుకా ఇంటి సంగతి చెబితే సంతోషిస్తావను కున్నానే' అన్నాడు ఆశ్చర్యపోయి.

రేణుక మాట్లాడలేదు.

'ఏమిటి రేణుకా' అన్నాడు సుందర్రావు రేణుక దగ్గరకివచ్చి.

రేణుక కాలిబొటన వేలితో నేలని రాస్తూ 'పోనీ మనం ఇక్కడే ఉండిపోకూడదూ' అంది.

'ఇక్కడా? ఎందుకూ?' అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

'ఇక్కడే ఉండాలనిపిస్తోంది. ఇంత దెబ్బలాడుకోము'

'ఏమిటి సంగతి?!'

'మాటలు కలిశాయి'

సుందర్రావు ఆలోచనలో పడ్డాడు. మాటలు కలిశాయని ఆనందించాలని ఎన్నాళ్ళుంటారు అలా?

ఒకసారి సంబంధాలు చెడిన తర్వాత మళ్ళీ పూర్వంలా ఉండగలరా? తనకైతే సత్యనారాయణగారితో ఉండటానికి ఇష్టం లేదు కాని ఆడవాళ్ళ మధ్య విభేదాలున్నప్పుడు కాదు. ఇదికాక తను మాట్లాడిన కొత్త ఇల్లు అన్నిరకాల వసతులతో ఉన్నది. అది వదులుకోవడం కేవలం అవివేకమే.

'లాభంలేదు రేణుకా మారి తీరాల్సిందే' అన్నాడు.

రేణుక బాధగా చూసింది. 'ఈ ఒక్కసారికి నా మాట వినకూడదా?' అంది.

'నేను మాటిచ్చేశాను. అడ్వాన్సు కూడా ఇచ్చేశాను అప్పుడే'

'ఎక్కడ' అని అడగలేదు రేణుక. అతనే చెప్పాడు 'శివాలయం వీధిలో రెండోయిల్లు. దక్షిణంవాటా. ఎక్కువ దూరంలేదు. రెండు రిక్షాలు మాట్లాడుకుంటే సామానంతా తీసుకెళ్ళిపోతాం. వెళ్ళిపోదాం' అన్నాడు.

ఇల్లు మారద్దని మళ్ళీ అనబోయి అతని మొహంచూసి జంకి ఊరుకుంది.

* * *

ఆరోజే సూర్యనారాయణగారు, ఆయన భార్య కొత్తయిల్లు చూసి వచ్చారు. సత్యవతికి ప్రమాదం జరిగిన తర్వాత వాళ్ళ ఇల్లు మార్పిడి వాయిదా పడింది. రెండుమూడు రోజులతర్వాత మారదామనుకున్నారు. సత్యవతి దాదాపు భర్త బలవంతంమీదే వెళ్ళింది. మాటలు కలిశాయి కాబట్టి ఇల్లు మారక్కరలేదని నచ్చచెప్పబోయింది. ఆయన వినిపించుకోలేదు. ఆయనకేమధ్య సంఘటనలన్నీ చిరాకు కలిగించాయి. ఇవి ఇలాగే జరిగితే సుందర్రావుతో సంబంధాలు ఇంకా చెడిపోతాయేమోనని భయపడ్డాడు. ఆయనకి సుందర్రావు అంటే

కాలా యిష్టం. కొన్ని విషయాలలో కఠినంగా ప్రవర్తించక తప్పదు అని నచ్చజెప్పుకున్నాడు.

తిరిగివచ్చాక 'ఏమంటాడు మీ ఆయన' అంది సత్యవతి రేణుకతో.

'ఏముంది. ఇల్లు మారి తీరాలంటున్నారు.'

'మనకి మాటలు కలిసాయని చెప్పలేదా ?'

'చెప్పాను, వినిపించుకోలేదు. ఈ కలిసినమాట తెన్నాళ్ళుంటాయిలే అనుకుంటున్నట్టున్నారు'

సత్యవతి నిరుత్సాహంగా చూసింది. 'ఇదంతా మనం చేసుకున్నదే. వాళ్ళకి ప్రాణం విసుగుపుట్టేదాకా వేధించాము. ఇల్లు మారాలి; మారాలి అని పోరాము; ఎండనక, వడగాలి అనక తిరిగి తిరిగి ఇళ్ళు కుదుర్చుకు వస్తే ఇప్పుడు మనం కాదంటే వాళ్ళకి కోపంరాదూ ?' అంది.

'అసలు మనం అలా ఎందుకు దెబ్బలాడుకున్నామో అది ఇప్పుడు ఆశ్చర్యం వేస్తుంది' అంది రేణుక.

'అప్పటి మనవరస చూసిన తర్వాత ఇప్పుడు మనం కలిసి సామరస్యంగా ఉండగలమని, ఉన్నా ఎక్కువకాలం ఉండగలమని నమ్మకం లేదు వాళ్ళకి'

'మీ ఆయన ఏమన్నారు ?'

'నేను గట్టిగా పట్టుబట్టాను. చూద్దాంలే అన్నారు గాని వినరనుకుంటాను. ఇంకోసారి అడుగుతాను. నువ్వు కూడా అడుగు మీ ఆయన్ని'

'అడుగుతాను గాని చివరికి మనం మారాల్సి వస్తుంది తప్పదు.'

'నువ్వు ఇల్లు మారిపోతే నేను ఈ యింటిలో ఉండలేను.'

'నేనూ అంతే. మీరు లేకపోతే ఉండను.'

సాయంత్రం నాలుగయింది అప్పుడు, 'మా కొత్తయిల్లు చూద్దాం వస్తావా ?' అంది సత్యవతి.

'వస్తాను ఇంకేపనీ లేదు,' అంది రేణుక. సాయంత్రం అయిదింటికి ఇద్దరూ బయలుదేరారు.

* * *

ఆరాత్రి సుందర్రావుకీ, సత్యన్నారాయణగారికీ కూడా అనుకోనట్టు జరిగింది ఇంటోన్నీ.

రేణుకా, సత్యవతీకూడా - ఇల్లు మారడానికి ఒప్పుకున్నారు.

'మీ యిష్టం వచ్చినట్లు కానివ్వండి' అంది రేణుక సుందర్రావుతో.

'మీరు పట్టుబడుతోంటే ఎందుకు కాదనాలి', అంది సత్యవతి సత్యన్నారాయణతో.

సత్యన్నారాయణగారు ఆశ్చర్యపోయారు. బాధపడి ఒప్పుకుందేమోనని 'పోనీ లే, మారద్దు' అనబోయి తమాయించుకున్నారు.

'ఏమిటి సంగతి ?' అన్నాడు సుందర్రావు రేణుకతో.

'మీ యిష్టమే నా యిష్టం' అంది రేణుక.

మర్నాడు పొద్దున్నే ఇల్లుమార్చే కార్యక్రమం. రెండురిక్షాలు తెచ్చాడు సుందర్రావు. ముందుట్రిప్పులో కుర్చీలు, మడతమంచాలూ వేశారు. రెండు జాజిచక్కాల పెట్టెలు పట్టాయి. రెండోట్రిప్పులో ఇత్తడి సామానులూ, పుస్తకాలూ, వేశారు. మూడోట్రిప్పులో గొడుగూ, కేరేజి, ఫోటోలు లాంటివి వెళ్ళాయి. మార్పిడికి గంట పట్టింది. రేణుక పాత యింటి దగ్గర, సుందర్రావు కొత్త యింటి దగ్గర ఉన్నారు. రవి రిక్షాలతోపాటు వచ్చాడు, అయితే సుందర్రావు కూడా ప్రతి ట్రిప్పుకీ, తర్వాతా కొత్త యింటికి తాళం వేసి రిక్షాలతోపాటు వచ్చాడు సైకిలు మీద. రిక్షావాడితో కలిసి సామానులు దిక్కించుకుని అక్కడ కొత్త యింట్లో దించి సర్దాడు. మూడు ట్రిప్పులూ అయాక కొత్త యింటికి తాళం వేసి వచ్చాడు. ఇల్లు మార్పిడి జరుగుతున్నంత సేపూ సత్యన్నారాయణ, సత్యవతి ఇంటి ముందు వసారాలో ఉన్నారు. సత్యన్నారాయణగారు ఈజీఛైరులో పడుకుని ఉంటే ఆయన పక్కన నుంచుని ఉంది సత్యవతి.

పాత యింటికి తాళం వేసి రేణుక ఆ తాళం సత్యవతికిచ్చి వచ్చింది. సుందర్రావు కూడా ఒక్క క్షణం తటపటాయించి సత్యన్నారాయణగారి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. నిమిషంలో తిరిగి వచ్చాడు.

ఇద్దరూ రిక్షాలోకి ఎక్కి కూర్చున్నారు. ఎందుకో సుందర్రావు వదిలి వెళ్ళిపోతున్న ఇంటికేసి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు గుండె బరువనిపించింది. రేణుక ముభావంగా ఉంది.

'పోనీ' అన్నాడు సుందర్రావు రిక్షావాడితో. రిక్షా సాగిపోయింది.

* * *

సుందర్రావు, రేణుక కొత్త యింట్లో ప్రవేశించారు

కొంతకాలం ఉన్న యింటిని వదిలి రావలసి వచ్చినప్పుడు కలిగే బాధ అది అనుభవించిన వాళ్ళకే తెలుస్తుంది. అనుబంధం అనవచ్చు, కన్సర్వేటిజమ్ అనవచ్చు. ఎందుకో గుండెలు పట్టేసినట్లుంటుంది. సుందర్రావుకి కలిగింది అలాంటి

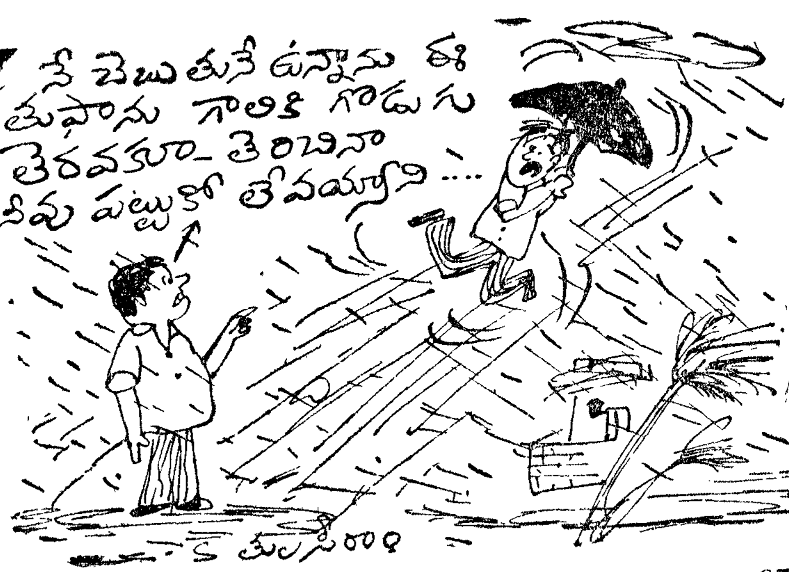

బాధ ఇల్లంతా బోసిగా ఉంది. పక్క వాటా వాళ్ళెవరో రాలేదు. చుట్టుపక్కల ఇళ్ళు దూరం. ఒంటరిగా ఉంది.

ఒకరోజు బరువుగా గడిచిపోయింది. సుందర్రావు రేణుకా ఎక్కువగా మాట్లాడుకోలేదు. రేణుక పూర్తిగా ఇల్లు సర్దుకోవడం పనిలో మునిగిపోయింది. అయితే తనకి కలిగినంత బాధ రేణుకకి కలిగినట్లు అనిపించలేదు అతనికి. రేణుక ముభావంగా ఉంది. అంతే, ఆడవాళ్ళు పరిస్థితులకి తొందరగా అలవాటు పడతారేమో, అనుకున్నాడు.

బాధని అణచుకుని కులాసాగా తిరుగుతోందేమోనని అనుమానం వేసింది అతనికి. 'నేను అంత వివేకంగా ప్రవర్తించలేదేమో ననిపిస్తోంది రేణుకా' అన్నాడు.

'పోనీలెండి' అంది రేణుక.

ఆ సాయంత్రం సత్యవతి రేణుకని చూడటానికి వచ్చింది వాళ్ళిద్దరూ కులాసాగా మాట్లాడుకోవడం గమనించాడు. అప్పుడు అనిపించింది అతనికి రేణుక మాట విని ఉంటేనే బావుండేదని. వాళ్ళిద్దరి మధ్య అంత సామరస్యం కుదిరిందని అప్పటిదాకా నమ్మకం కలగలేదు అతనికి.

మొండిగా పట్టుబట్టి తప్పు చేశానని ఒకసారి అనిపించాక అదే బాధించసాగింది అతనిని.

'మనం కాళీచేసి ఇక్కడికి వచ్చేముందు నేను సత్యన్నారాయణగారి దగ్గిరికి వెళ్ళాను చూశావా?' అన్నాడు రేణుకతో.

'చూశాను'

'ఆయన దగ్గరకి వెళ్ళాక వెళ్ళొస్తాను సార్' అన్నాను.

'అలాగే' అని 'మావల్ల ఏమన్నా పొరపాటుంటే ఏమీ అనుకోకు' అన్నారాయన. నాకు కళ్ళవెంబడి నీళ్ళు తిరిగాయి. అలాంటి మనిషికి నేను దూరం అయిపోతున్నది అనిపించింది.' అన్నాడు.

సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి వచ్చాక 'ఇవాళ ఇద్దరం చాలా ఆత్మీయంగా మాట్లాడుకున్నాం. ఇద్దరికీ బాధగా ఉంటుందని మీ ప్రసక్తీ, ఇల్లుమారడం ప్రసక్తిమాత్రం తీసుకురాలేదు' అన్నాడు.

ఇల్లుమారి రెండోరోజే అయినా దుర్భరంగా ఉంది అతనికి, మంచో, చెడో

సుందర్రావు...

'గరగర' మన్నా రేడియో ఉంటే జరిగే కాలక్షేపం వేరు. అది లేకపోతే చాలా వెలితిగా ఉంటుంది ఆ విషయం మొదటిసారిగా స్పష్టం అయింది సుందర్రావుకిప్పుడు. అలాగే బొమ్మకుక్కకి అలవాటు పడ్డ తర్వాత అది లేకపోతే దానిమీద అభిమానం పెరిగింది.

కాలక్షేపం అయే అవకాశం ఉన్నప్పటికీ, పక్కవాటాకి తాళం వేసుకున్నవాళ్ళు ఆరోజు దిగుతున్నారన్నవార్త అతనికి ఉత్సాహం కలిగించలేదు సరిగదా చిరాకు కలిగించింది.

'ఇవాళ మా అత్తయ్య వాళ్ళింటికి వెడదాం. సాయంత్రం సినిమా చూసి రాత్రికి అక్కడే భోజనంచేసి పడుకుందాం' అన్నాడు ఆయింట్లో ఉండటం చిరాకుగా ఉంది అతనికి. రేణుక సరేనంది.

ఆ పూట్లోనే ఇంకో పేటలో ఉన్న అత్తయ్యగారింటికి వెళ్ళారు వాళ్ళు రాత్రికి సినిమాచూసి అక్కడే భోజనం చేసి పడుకున్నారు. తెల్లారిం తర్వాత కాఫీ తాగి ఇంటికి బయల్దేరారు

'నిజం చెప్పాలంటే నేను సినిమా కోసం ఇక్కడికి రాలేదు!' అన్నాడు దారిలో రేణుకతో.

'ఇంట్లో ఉండాలనిపించలేదు కదూ' అంది రేణుక మందహాసంతో.

'అవును. ఈ కొత్త యింట్లో మనం ఒంటరిగా ఉన్నా కొంతవరకు ఫరవాలేదు. ఇప్పుడు ఎవరో వచ్చి ఉంటారు. అదీకాక నీకు కోపం రాదంటే ఒక విషయం చెబుతాను.'

'ఏమిటి?' అంది రేణుక అదే మందహాసంతో.

'నాకు మళ్ళీ ఆ పాత యింటికే వెళ్ళిపోవాలని ఉంది. ఆ జీవితమే బావుందనిపిస్తోంది'

'మీకూ అలా అనిపిస్తోందా' అంది రేణుక నవ్వి

'ఎందుకు నవ్వుతున్నావు?'

'ఊరికేనే'

'ఊరికేనే నవ్వడం దేనికి?'

'మీకు బాగా శాస్తి అయినందుకు.'

'శాస్తి అయిందా' అన్నాడు. ఏమీ తెలియక రేణుక ఇంత సంతోషంగా ఉండటం దేనికో అర్థం కాలేదు. అయినా రేణుక సంతోషమే అతనికి కావలసినది.

'మహ బాగా అయింది. లేకపోతే మాకు మాటలు కలిసాయంటేనూ ఒప్పుకోక... ఇల్లు మారద్దంటేనూ వినక...'

'ఇంతకీ సంగతేమిటో చెప్పరాదూ.'

'మీరు ఓడిపోయానని ఒప్పుకుంటే చెబుతాను'

'నువ్వు ఇక్కడికి వచ్చిన తర్వాత కూడా నాలా బాధ పడలేదు. ఇల్లు మారదామంటే మొదట వద్దని. తర్వాత హఠాత్తుగా ఒప్పుకున్నావు. ఎందుకో నాకు తెలియలేదు. ఇప్పుడు విషయం ఏమిటో చెప్పకుండా సస్పెన్సులో పెడుతున్నావు. అంత మంచి సంగతి నీ దగ్గరుంటే ఎందుకు దాచావు?'

'మిమ్మల్నేడిపించడానికి'

'సరే ఓడిపోయాను. చెప్పు'

అప్పటికి ఇంటి దగ్గరికి వచ్చారు. ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతూనే 'అటు చూడండి' అంది.

ఉత్తరం వాటాలోంచి బొమ్మకుక్క తోకాడించుకుంటూ రావటం, రేడియో 'గరగర' వినపడటం ఒక్కసారి జరిగాయి.●

ఉత్తరాలు రాసేవారికి మనవి

ఉత్తరాలు రాసేవారు ఈ కిందివి గమనించగోరుతాము.

—రచనలలో ఇంగ్లీషు లిపి వాడరాదు.

—రాసేవారి పూర్తిపేరు చిరునామా ఉత్తరంలో ఉండాలి. అంతా తెలుగు లిపిలోనే ఉండాలి.

—అన్ని ఉత్తరాలూ వ్యక్తుల పేర కాక సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకి రాయాలి.

—సంపాదకుడు